

Sąd Okręgowy w Łodzi
III Wydział Cywilny Odwoławczy
Łódź, ul. Gabriela Narutowicza 64
Tel. 42 68-50-450, fax. 42 68-50-451
Adres do korespondencji:
90-921 Łódź, Plac Dąbrowskiego 5

Łódź, dnia 19 września 2014 r.

DK

Sygnatura akt III Ca 1053/14

(w odpowiedzi należy podać datę i

dot.(- KIO 1117/14)

krajowi izba Krajowa Izba Odwoławcza

Postępu 17a

24.09.2014 WÓ02-676 WARSZAWA
wpłynęło

ODEZWA

00160844

ZWROT AKT PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY

Sygnatura akt I instancji: KIO /1117/14.

Sąd Okręgowy w Łodzi III Wydział Cywilny Odwoławczy zwraca akta KIO /1117/14 (2 skoroszyty), po rozpoznaniu skargi od orzeczenia KIO z dnia 16 czerwca 2014 roku wraz z odpisem postanowienia z dnia 12 września 2014 roku i jego uzasadnieniem w sprawie III Ca 1053/14.

Załączniki:

- Odpis postanowienia z 2.09.2014 z uzasadnieniem
- 2 skoroszyty.

PRZEWODNICZĄCY

Sławomir Zieliński
(podpis)

Sygn. akt III Ca 1053/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi, III Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący:

Sędziowie:

Protokolant:

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2014 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy

na skutek skargi FIN Spółki z o.o. w Kolbuszowej

przy udziale Zamawiającego Skarbu Państwa- Ministra Obrony Narodowej Wydział Techniki
Lotniczej Jednostki Wojskowej Nr 4228 w Kutnie

od punktu 2 postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 16 czerwca 2014 roku, sygn.
akt KIO 1117/14

postanawia:

I. zmienić punkt 2 zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że: obniżyć obciążające
FIN Spółki z o.o. w Kolbuszowej koszty postępowania odwoławczego przed Krajową
Izbą Odwoławczą z kwoty 5.000,00 zł do kwoty 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset
złotych);

II. nie obciążać Zamawiającego obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

Sygn. akt III Ca 1053/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 16 czerwca 2014 roku Krajowa Izba Odwoławcza po rozpoznaniu odwołania wniesionego przez FIN Sp. z o. o. w Kolbuszowej w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Jednostkę Wojskową Nr 4228 w Kutnie:

1. odrzuciła odwołanie,
2. kosztami postępowania obciążyła FIN Sp. z o.o. w Kolbuszowej i zaliczyła w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15.000,00 złotych stanowiącą wpis uiszczony przez FIN Sp. z o.o. w Kolbuszowej.

W uzasadnieniu swojego orzeczenia Krajowa Izba Odwoławcza wskazała, iż odwołujący nie przesłał kopii odwołania zamawiającemu przed upływem terminu do wniesienia

odwołania (tj. do dnia 2 czerwca 2014 roku) w taki sposób, aby mógł on zapoznać się z jego

treścią przed upływem tego terminu. Tym samym wobec niedopełnienia obowiązku wynikającego z art. 180 ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku - Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 907 ze zm.) (dalej: u.p.z.p.) Krajowa Izba Odwoławcza odrzuciła odwołanie na podstawie art. 189 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p.

Skargę na powyższe postanowienie wniosła FIN Sp. z o.o. w Kolbuszowej, zaskarżając je w części dotyczącej rozstrzygnięcia co do kosztów postępowania - pkt 2 sentencji postanowienia. Skarżący zarzucił naruszenie art. 187 ust. 9 u.p.z.p., wskazując, iż pismem z dnia 13 czerwca 2014 roku, wysłanym do Krajowej Izby Odwoławczej w tym samym dniu zarówno faksem jak i e-mailem, cofnął wniesione odwołanie, wobec czego należy mu zwrócić 90% wniesionego wpisu. W oparciu o powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę lub uchylenie postanowienia w zaskarżonej części w ten sposób, aby obciążyć go kosztami postępowania odwoławczego w kwocie 1.500,00 złotych zamiast 15.000,00 złotych. Ponadto skarżący wniósł o zwrot kosztów postępowania sądowego.

W odpowiedzi na skargę zamawiający uznał argumentację skarżącego za trafną i wniósł o nieobciążanie go kosztami postępowania sądowego w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skargę należy uznać za uzasadnioną.

Przed przystąpieniem do merytorycznego rozpatrzenia skargi wskazać należy na trzy kwestie wstępne: możliwość zaskarżenia skargą jedynie rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów, przedmiotowe granice zaskarżenia, postać orzeczenia wydanego przez Sąd Okręgowy po rozpoznaniu skargi.

Ad primo zgodnie z art. 192 ust. 1 u.p.z.p. o oddaleniu odwołania lub jego uwzględnieniu Izba orzeka w wyroku; w pozostałych przypadkach Izba wydaje postanowienie. Zatem w postępowaniu przed Krajową Izbą Odwoławczą przewidziane są dwie formy orzeczeń - pierwszy w postaci wyroku oraz - drugi w postaci postanowienia. Zgodnie zaś z art. 192 ust. 9 u.p.z.p. w wyroku oraz w postanowieniu kończącym postępowanie odwoławcze Izba rozstrzyga o kosztach postępowania odwoławczego. Tym samym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania odwoławczego jest integralną częścią orzeczenia Izby. W ramach tak ukształtowanego systemu orzekania ustawodawca wprowadził uniwersalny środek zaskarżenia w postaci skargi, która przysługuje na oba wymienione orzeczenia (tj. zarówno od wyroku jak i postanowienia). Zgodnie z art. 198a ust. 1 u.p.z.p. na orzeczenie Izby stronom oraz uczestnikom postępowania odwoławczego przysługuje skarga do sądu. Zatem

skarga ma nietypowy charakter prawny, ponieważ zastępuje apelację, a gdy dotyczy postanowienia, stanowi surogat zażalenia. Jednocześnie ustawodawca nie rozróżnił żadnych części orzeczenia Krajowej Izby Odwoławczej, których skarga mogłaby dotyczyć. Dlatego należy przyjąć, iż skarga na orzeczenie Izby wyłącznie w zakresie kosztów postępowania jest dopuszczalna. Za przyjętym rozwiązaniem przemawiają także argumenty natury celowościowej, niewątpliwie kontrola sądowa byłaby niepełna, gdyby wyłączyć z jej zakresu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego (vide uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2002 roku, sygn. akt III CZP 68/02, OSNC 2003/7-8/103; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2005 roku, sygn. akt III CZP 109/05, OSNC 2006/11/182, wraz z głosą aprobowaną R. Szostaka, FK 2006/04/81/

Ad secundo skarga wniesiona na podstawie przepisów ustawy - Prawo zamówień publicznych inicjuje postępowanie przed sądem powszechnym, do którego zgodnie z art. 198a ust. 2 u.p.z.p. stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania cywilnego o apelacji, jeżeli przepisy rozdziału 3 u.p.z.p. nie stanowią inaczej. Żaden przepis wskazanego rozdziału 3 nie stanowi o przedmiotowych granicach rozpoznania sprawy przez sąd powszechny. Tym samym w postępowaniu sądowym zainicjowanym wniesieniem skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej znajduje odpowiednie zastosowanie art. 378 § 1 k.p.c., który stanowi, iż sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji; w granicach zaskarżenia bierze jednak z urzędu pod uwagę nieważność postępowania. Z treści przywołanego artykułu wynika jednoznacznie, iż to skarżący swoją wolą, zgodnie z zasadą dyspozycyjności, poprzez wskazanie orzeczenia, od którego wnosi środek zaskarżenia, i wskazanie, czy zaskarża je w całości, czy w części, autonomicznie i suwerennie określa granice żądanej ochrony. W niniejszej sprawie skarżący zaskarżył jedynie punkt 2 sentencji postanowienia Krajowej Izby Odwoławczej, tym samym przedmiotowy zakres kognicji Sądu Okręgowego został ograniczony właśnie do tej części orzeczenia. Sąd Okręgowy nie jest zatem uprawniony do

kontroli zaskarżonego postanowienia w części objętej punktem 1 sentencji, gdyż oznaczałoby

#

to wyjście poza zakres określone przez skarżącego granice.

Ad tertio zgodnie z art. 198f ust. 2 u.p.z.p. sąd oddala skargę wyrokiem, jeżeli jest ona bezzasadna. W przypadku uwzględnienia skargi sąd zmienia zaskarżone orzeczenie i orzeka wyrokiem co do istoty sprawy, a w pozostałych sprawach wydaje postanowienie. Analiza przytoczonego przepisu prowadzi do wniosku, iż orzeczenie sądowe wydane w następstwie rozpoznania skargi zapada w formie wyroku tylko wtedy, gdy rozstrzygana jest istota sprawy (meritum), w pozostałych zaś przypadkach rozstrzygnięcie zapada w formie postanowienia. Orzeczenie sądu rozpoznającego skargę na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej w przedmiocie kosztów postępowania nie rozstrzyga o istocie sprawy, zapada więc w formie postanowienia (vide postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 3 marca 2014 roku, sygn. akt X Ga 22/14, orzeczenia.ms.gov.pl; uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2005 roku, sygn. akt III CZP 109/05, OSNC 2006/11/182, wraz z głosą aprobowaną R. Szostaka, FK 2006/04/81).

Przechodząc do oceny podniesionego w skardze zarzutu zważyć należy, iż skarżący wskazuje na naruszenie art. 187 ust. 9 u.p.z.p. Jednakże art. 187 u.p.z.p. nie ma ustępu 9. Z treści uzasadnienia wniesionej skargi wynika, iż w istocie skarżący zarzuca naruszenie ustępu 8 wskazanego artykułu. Tym samym wskazanie przez skarżącego na ustęp 9 należy ocenić jako oczywistą omyłkę pisarską, wszelkie zaś dalsze uwagi odnieść należy do art. 187 ust. 8 u.p.z.p. Mając na względzie powyższe w pierwszej kolejności należy ocenić czy cofnięcie odwołania było skuteczne. W dniu 13 czerwca 2014 roku do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej wpłynęło zarówno faksem jak i e-mailem pismo FIN Sp. z o.o. w Kolbuszowej - cofnięcie odwołania, w którym skarżący oświadczył, iż cofa odwołanie z dnia 30 maja 2014 roku złożone w Krajowej Izbie Odwoławczej w dniu 2 czerwca 2014 roku przeciwko Jednostce Wojskowej 4228 Wydział Techniki Lotniczej w Kutnie. Cofnięcie odwołania podpisane zostało przez Pana Wojciecha Szaffańca działającego w oparciu i w zakresie pełnomocnictwa załączonego do odwołania (k. 9). Oryginał przedmiotowego pisma wpłynął do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 16 czerwca 2014 roku. Z przepisu art. 187 ust. 8 ustawy u.p.z.p. wynika, iż odwołujący może cofnąć odwołanie do czasu zamknięcia

rozprawy, jednocześnie przepis § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 marca 2010 roku w sprawie regulaminu postępowania przy rozpoznawaniu odwołań (Dz.U. z 2014 r., poz. 964) wskazuje, iż z wyjątkiem wniesienia odwołania i zgłoszenia przystąpienia do postępowania oddawczego przez wykonawcę korespondencja w sprawie odwołania kierowana przez strony i uczestników postępowania odwoławczego do Izby może być przesyłana faksem lub drogą elektroniczną. W przypadku korespondencji przesyłanej faksem lub drogą elektroniczną domniemywa się, że dzień przesłania korespondencji faksem lub drogą elektroniczną jest dniem doręczenia, - jeżeli korespondencja została przesłana niezwłocznie również w formie pisemnej. Wobec tego należy uznać, iż cofnięcie odwołania, które nie stanowi ani wniesienia odwołania, ani przystąpienia - może być również przekazane za pośrednictwem faksu, a następnie potwierdzone niezwłocznie w formie pisemnej. Cofnięcie odwołania jest skuteczne już z chwilą zawiadomienia drogą faksową lub elektroniczną o złożeniu oświadczenia woli o. odpowiedniej treści. W niniejszej sprawie cofnięcie odwołania należy zatem uznać za skuteczne z dniem 13 czerwca 2014 roku (yde postanowienie Krajowej Izby Odwoławczej przy Prezesie Urzędu Zamówień Publicznych z dnia 25 maja 2011 roku, sygn. akt KIO 1000/11, LEXnr 841018). Powyższej oceny nie może zmienić fakt, iż skarżący w piśmie z dnia 13 czerwca 2014 roku - cofnięcie odwołania wskazał błędną sygnaturę. Mylne oznaczenie pisma nie może skutkować odmową nadania mu właściwego biegu (art. 130 § 1 zd. 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 185 ust. 7 u.p.z.p.). Zawarte w cofnięciu odwołania informacje w sposób pełny i czytelny identyfikowały postępowanie, którego dotyczyło. Nie ma zatem podstaw aby odmówić skarżącemu prawa do popełnienia błędu, przeciwne zaś stanowisko oznacza nadmierny formalizm (yde postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 2008 roku, sygn. akt I UZ 28/08, OSNP 2010/11-12/151; postanowienie Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 23 listopada 2010 roku, sygn. akt XGa 256/10, gliwice.so.gov.pl).

Zgodnie z cytowanym powyżej art. 192 ust. 1 u.p.z.p. postępowanie wywołane odwołaniem zakończone zostaje wydaniem wyroku merytorycznie je rozstrzygającego bądź

z j z

postanowieniem? Tym samym dopóki Izba nie wyda żadnego ze wskazanych powyżej orzeczeń, możliwym jest dokonywanie w jego* toku przez strony postępowania czynności dyspozytywnych, w tym cofnięcie odwołania, a jego dokonanie wiąże Izbę. Cofnięcie odwołania obliuguje Izbę w myśl art. 187 ust. 8 u.p.z.p. do umorzenia postępowania odwoławczego. Ponadto jeżeli cofnięcie nastąpiło przed otwarciem rozprawy, odwołującemu zwraca się 90 % wpisu. Skarżący cofnął wniesione odwołanie w dniu 13 czerwca 2014 roku, zaś do otwarcia posiedzenia doszło w dniu 16 czerwca 2014 roku. Tym samym w niniejszej sprawie doszło do naruszenia art. 187 ust. 8 u.p.z.p.

Biorąc powyższe pod uwagę Sad Okręgowy, działając w oparciu o art. 198f ust. 2 u.p.z.p. i art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 198f ust. 2 u.p.z.p. zmienił punkt 2 zaskarżonego postanowienia, w ten sposób, że obniżył obciążające FIN Sp. z o.o. w Kolbuszowej koszty postępowania odwoławczego przed Krajową Izbą Odwoławczą z kwoty 5.000,00 A do kwoty 1.500 A stanowiącej 10% uiszczzonego wpisu od odwołania.

O kosztach postępowania sądowego wywołanego skargą orzeczono w oparciu o art. 102 k.p.c. w zw. z art. 198a ust. 2 u.p.z.p. oraz art. 198f ust. 5 u.p.z.p. W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie zachodzą szczególne wypadki, które uzasadniają zastosowanie w stosunku do zamawiającego dobrodziejstwa wynikającego z art. 102 k.p.c. i odstąpienie od obciążenia go obowiązkiem zwrotu skarżącemu kosztów postępowania. Zmiana zaskarżonego postanowienia w żadnej mierze nie wynika z niewłaściwego zachowania zamawiającego, lecz jest wynikiem przeoczenia pisma skarżącego zawierającego oświadczenie o cofnięciu odwołania, co w konsekwencji skutkowało naruszeniem art. 187 ust. 8 u.p.z.p. Ponadto zamawiający w odpowiedzi na skargę uznał argumentację skarżącego za trafną. W odniesieniu zaś do postępowania skarżącego zważyć należy, iż będąc profesjonalistą nie dołożył on należytej staranności w dbałości o własne interesy, W piśmie zawierającym oświadczenie o cofnięciu odwołania skarżący wskazał niewłaściwą sygnaturę. Co więcej skarżący mimo prawidłowego zawiadomienia o terminie posiedzenia przed

Krajową Izbą Odwoławczą nie stawiał się na nie i nie zwrócił uwagi Izby na okoliczność, iż cofną on wniesione przez siebie odwołanie. Biorąc pod rozwagę powyższe niezasadnym byłoby obciążenie zamawiającego kosztami postępowania sądowego.